mange Tilfælde faldt ud til Danmarks Fordel, navnlig hvad Grundighed, systematisk Ordning o. s. v. angik. — Vore Anstalter er ikke saa storartede som de amerikanske, der med deres betydelige Grundfond og store Elevantal er i Stand til at anvende saa meget mere paa Udsmykning og Fornøjelser — men da Befolkningen af vore danske Anstalter navnlig hører til Almueklassen, vilde Luksus aldeles ikke være paa sin Plads ved dem. (Elwyn er i øvrigt meget økonomisk — ingen gamle Ben og Klude gaar der til Spilde).

Vi har i Danmark henved 5000 aandssvage Personer, af disse er kun ca. 1200 i Anstalter eller under Anstalters Tilsyn. Aandssvagesagen har altsaa endnu meget Arbejde at tage op, men kan de, der kæmpe for den med saa megen Energi, vinde tilstrækkelig Sympathi, Hjælp og Tilslutning, saa ser den vel ogsaa nok bedre Tider. Jeg takker Dansk Kvindesamfund meget, fordi det har givet mig Lejlighed til at berette, hvad jeg nu har fortalt Dem — navnlig hvis jeg derved har bidraget blot en Smule til at fremme Interessen for Sagen her hjemme. Her kan enhver jo se for sig selv og ved en nøjere Undersøgelse forhaabentlig finde, at et lige saa ærligt og dygtigt Arbejde bliver udført her som i Amerika.

Men det har ogsaa været mig en Glæde for en Forsamling at kunne udtale min Beundring og Paaskønnelse af Forholdene ved amerikanske Anstalter, for den store Gæstfrihed, vi danske mødte, hvor vi saa kom, for de Kvinder i hvem vi altid fandt velvillige og elskværdige Medarbejdere og for den Mand, hvis sjældne Humanitet ikke alene omfatter hans Gerning, men strækker sig til enhver i Samfundet, der trænger til Sympathi.

Ovenstaaende Foredrag, afholdt i Dansk Kvindesamfund den 20. Februar af Frk. *Camilla Teisen*, er forsinket af Mangel paa Plads. Red.